

Svenska Teknologföreningens allmänna möte den 29 mars 1895.

Mötet, som ägde rum i Föreningens lokal, öppnades af styrelsens ordförande, öfveringenjör *Ad. Ahlsell*, som, med hänvisning till i allmänna tidningar införda annonser, efter hemställan till Föreningen förklarade detsamma vederbörligen utlyst. Att såsom ordförande leda mötets förhandlingar utsågs generaldirektören greve *R. Cronstedt*.

Därefter upplästes styrelsens berättelse för år 1893, sålunda lydande:

Till Svenska Teknologföreningen.

Styrelsen för Svenska Teknologföreningen får härmed afgifva berättelse öfver förvaltningen af föreningens angelägenheter under år 1894.

Under nämnde år hafva i föreningen inträdt 99 nya ledamöter, däraf 72 i Första och 27 i Andra sektionen. Under samma tid har föreningen genom döden förlorat följande ledamöter, nämligen: ingenjören *L. F. Kluth*, Chicago; ingenjören *C. L. Santesson*, Stockholm; baningenjören *P. E. Böcker*, Hangö; bruksegaren *A. S. von Stockenström*, Stockholm; eleven vid k. Tekniska högskolan *N. L. Kastman*, Stockholm; ingenjören *K. G. Hammarssköld*, Stockholm; löjtnanten vid k. flottan *J. A. Börtzell*, Kongostaten; ingenjören *F. A. Crælius*, Ljusne; kaptenen, hamningingenjören *C. A. Skarstedt*, Malmö; hofintendenten *A. F. Nyström*, Bergvikskvarn; arkitekten *H. Hörlin*, Stockholm; ingenjören *P. G. Backman*, Bie; ingenjören *H. P. Didron*, Stockholm; ingenjören *C. F. Ljungberg*, Domnarvvet; ingenjören *C. W. Flodquist*, Stockholm; ingenjören *C. D. Lundberg*, Adelaide, Sydastralien; och ingenjören *E. G. R. Löthner*, Åbo. Dessutom hafva 10 ledamöter utträdt ur föreningen, nämligen 7 af Första och 3 af Andra sektionen.

Stadgad årlig afgift har erlagts af 1 148 ledamöter, nämligen 183 af Första och 965 af Andra sektionen, hvarjämte årsafgift för all framtid erlagts af 2 ledamöter. Antalet ledamöter, som erlagt årsafgift för all framtid, utgör för närvarande 25.

Sammanträdena inom föreningen hafva utgjorts af: 2 allmänna möten, 21 sammanträden inom Första och 8 inom Andra sektionen samt 48 sammanträden inom fackafdelningarna, nämligen inom fackafdelningen för mekanik 8; för elektroteknik 8; för husbyggnadskonst 16; för väg- och vattenbyggnadskonst 7; för kemi och bergsvetenskap 7 och för teknisk undervisning 2 sammanträden.

Ett från Första sektionen inkommet förslag till ändring af §§ 22 och 23 i syfte, att elev vid k. Tekniska högskolan, som kan styrka sin meddellöshet, efter styrelsens pröfning, skulle få inträdesafgiften nedsatt till 5 kronor och terminsafgiften till 3 kronor 50 öre blef af föreningen vid allmänna mötet i mars bordlagdt, tills en närmare utredning hunnit vidtagas, och skulle åter upptagas i sammanhang med andra å bane varande stadgeändringsförslag.

I Teknisk Tidskrift, som under förlidet år utkommit i enlighet med af föreningen fastställd plan, har visserligen redan redogjorts för, hvad som inom föreningen och dess olika afdelningar passerat, men följande torde här böra påpekas.

Det af Andra sektionen utarbetade förslag till plats för en blifvande industri- och konstutställning i Stockholm har genom styrelsens försorg blifvit öfverlämnadt till Kungl. Maj:t, och torde detsamma i icke oväsentlig grad hafva bidragit till den lösning af frågan, hvartill den af Kungl. Maj:t tillsatta kommittén kommit, och hvilkens senare förslag i hufvudsak öfverensstämmer med det af föreningen framlagda.

Genom Kungl. Kommersekollegium har föreningen blifvit anmodad att inom 1894 års utgång yttra sig öfver ett genom af Kungl. Maj:t särskildt tillkallade personer utarbetadt betänkande angående kontroll af ångpannor jämte förslag till författning i ämnet. Detta betänkande och förslag har, jämte från Tekniska Samfundet i Göteborg, Skånska Ingenjörsklubben i Malmö och Norrköpings Polytekniska Förening, med anledning af teknikermötets i Göteborg beslut, inkomna utlåtanden öfver nyssnämnda betänkande och förslag, af styrelsen blifvit remitteradt till Andra sektionen, med begäran om yttrande i frågan. Sektionen har i sin ordning tillsatt en kommitté med uppdrag att sammanföra det föreliggande materialet till bedömande af nämnde betänkande och förslag om ångpannekontrollen, samt att utarbeta förslag till sektionens yttrande i frågan. På anmodan af denna kommitté har styrelsen hos vederbörande utverkat, att tiden för yttrandets afgifvande blifvit framflyttad till den 1 april i år.

På initiativ af fackafdelningen för mekanik har en kommitté bildats, bestående af medlemmar af fackafdelningen samt delegerade från Tekniska Samfundet i Göteborg och Norrköpings Polytekniska Förening med uppdrag att utarbeta stadgar och ordningsregler för en privat ångpanneförening, omfattande mellersta Sverige.

Med anledning af utfärdad inbjudning till täflan om *Polhems-priset* har till styrelsen inkommit icke mindre än åtta täflingskrifter hvilka blifvit öfverlämnade till särskildt utsedda granskningsnämnder i och för bedömande af, huruvida skrifterna vore värda att belönas med sagde pris.

Föreningens förlag af böcker har under året ökat med *Taxa för ingenjörarbeten inom väg- och vattenbyggnadsyrket*, utarbetad genom Svenska Teknologföreningens fackafdelning för väg- och vattenbyggnadskonst och utgörande n:o 2 af »Svenska Teknologföreningens Handböcker», samt *Om generalprofstagning*, föredrag och diskussion i Svenska Teknologföreningens fackafdelning för Kemi och Bergsvetenskap.

Beträffande föreningens ekonomi hänvisas till närslutne tablåer öfver såväl föreningens ekonomiska ställning vid årets början och slut som ock öfver föreningens inkomster och utgifter under år 1894. Af desamma framgår, att föreningens kapitaltillgång, trots gjorda afskrifningar, något ökats. De ökade utgifterna för Teknisk Tidskrift hafva kunnat bestridas af i samma mån ökade inkomster af årsafgifter och annonser, hvarför den ekonomiska ställningen vid årets slut motsvarar den i budgeten förutsedda.

Stockholm den 13 mars 1895.

Styrelsen.

Vidare upplästes följande

Revisionsberättelse.

Undertecknade, som vid Svenska Teknologföreningens allmänna möte den 30 sistlidne november utsågos till revisorer, för granskning af föreningens räkenskaper och förvaltning

Föreningens ekonomiska ställning år 1894.

den 1 januari.		den 31 december.		den 1 januari.		den 31 december.	
		<i>Tillgångar.</i>				<i>Skulder.</i>	
269 19		Kassabehållning	245 78	17 695 66	Byggnadsfonden	19 012 52	
5 387 59		Bankräkningar	4 422 57	1 100 —	Reservfonden	1 500 —	
19 661 25	25 318 03	Obligationer	19 661 25	2 245 40	Polhemsfonden	2 324 —	
	2 504 92	Diverse fordringar		2 000 —	Sandellska fonden	2 070 —	
11 153 07		Inventarier	10 744 68	2 429 71	Byggnadssamfundets donationsfond	2 474 51	27 381 03
2 000 —		Biblioteket	2 500 —		Diverse skulder		699 90
1 311 03	14 464 12	Förlag af böcker	1 386 39		Allmänna fonden		14 630 79
	42 287 07	Summa kronor	42 711 72	42 287 07	Summa kronor		42 711 72

Föreningens inkomster och utgifter år 1894.

<i>Inkomster.</i>		<i>Utgifter.</i>	
Inträdesafgifter	1 395 —	Hyra och omkostnader för lokalen	5 019 20
Terminsafgifter	2 475 —	Fackafdelningarnes omkostnader	345 —
Årsafgifter	13 805 —	Kommitteomkostnader	371 58
		Diverse omkostnader	2 671 27
Teknisk Tidskrift: offentliga anslag	3 000 —		
prenumeration	2 070 40	Teknisk Tidskrift: Papper & tryckningskostn.	11 403 98
annonser	14 257 81	Ritningar & Planscher	4 053 08
lager af Teknisk Tidskrift	156 98	Författarearfvoden	1 687 05
		Redaktionsomkostnader	5 784 70
Årsafgifter för all framtid	400 —	Expeditionsomkostnader	3 808 71
Räntor	974 01	Fondernas ökning: Byggnadsfonden	1 316 86
Öfriga inkomster	573 22	Öfriga fonder	971 09
			47 80
		Öfriga utgifter	1 626 28
		Afskrifningar	1 674 08
		Summa kronor	39 106 52
		Summa kronor	39 106 52

Stockholm den 15 februari 1895.

Gottfr. Boberg.

Granskad och rätt befunnen.

C. J. Binnquist D. Rosenius Rich. R:son Ekvall.

under 1894, få, efter fullgjordt uppdrag, härmed afgifva följande revisionsberättelse:

Såsom framgår af de styrelsens berättelse åtföljande tablåerna, öfver såväl föreningens ekonomiska ställning i början och slutet af förvaltningsåret som ock öfver föreningens inkomster och utgifter samma år, har den af föreningen fastställda utgiftsbudgeten vid några utgiftstitlar öfverskridits, och har detta bland annat varit händelsen med budgetsiffran för Teknisk Tidskrift, hvilken öfverskridits med Kr. 737: 49.

Att den ekonomiska ställningen vid årets slut det oakadt öfverensstämmer med den i budgeten förutsedda beror på det lyckliga förhållandet, att dels årsafgifter dels annonsinkomster dels äfven andra inkomster ganska väsentligt öfverstigit de i budgeten beräknade, så att icke blott ofvan nämnde högre utgifter kunnat bestridas utan äfven öfriga afskrifningar göras, på samma gång allmänna fonden vunnit en tillökning af Kr. 377: 67.

Därjämte hafva öfriga fonder stadgeenligt ökats enligt följande:

Byggnadsfondens ökning	Kr. 1 316,86
Reservfondens d:o	» 400,00
Polhemsfondens d:o	» 78,00
Sandellska fondens d:o	» 70,00
Öfriga fonders d:o	» 44,82
Summa	Kr. 1 910,28.

Ehuru alltså årets ekonomiska resultat kan anses fullt tillfredsställande, skulle detsamma dock tydligen blifvit ännu

gynnsammare, om man ej ansett sig behöfva öfverskrida budgetens utgiftssiffror i den mån nu skett.

I sammanhang härmed vilja revisorererna förorda, att för mindre viktiga tidskrifter och andra tryckalster af mera efemär natur ett billigare inbindningssätt komme till användning, så att ej så stor del af anslaget till biblioteket behöfde tagas i anspråk för inbindningskostnader som under året varit fallet.

Räkenskaperna, såsom vanligt noggrant och omsorgsfullt förda, hafva, med undantag af ett par obetydliga numera rättade räknefel, befunnits utan anmärkning samt försedda med vederbörliga verifikationer i god ordning.

Inventarier, boklager och bibliotek anse vi vara till lämpliga värden upptagna i räkenskaperna.

Vid genomgåendet af styrelsens och förvaltningsutskottets protokoll hafva vi nogsamt förvissat oss om, att inga utanordningar skett utan motsvarande beslut.

Genom besök i Inteckningsbolagets kassahalf hafva vi äfven öfvertygat oss om, att Föreningens tillgångar i svenska statsobligationer, som där förvaras, jämte kapitalförsäkringsböckerna n:is 118 102 och 118 103 samt lifränteböckerna n:is 507 och 508, tillhöriga framlidne professor Hj. Holmgrens omtydliga barn, befinna sig i vederbörlig ordning.

Vid denna dag verkställd inventering har kassan visat sig öfverensstämma med räkenskaperna för dagen, hvarjämte insättningsbevis öfver bankbehållningen förebragts.

Med anledning af hvad vi sålunda granskat och undersökt, och då i öfrigt såväl styrelsen som sekreteraren med nit och omtanke hafva handhaft och befordrat föreningens intres-

sen, få vi hos föreningen hemställa att full och tacksam décharge beviljas styrelsen för dess förvaltning år 1894.

Stockholm den 15 mars 1895.

C. J. Binnquist D. Rosenius. Rich. R:son Ekvall

Styrelsen ordförande, öfveringenjör Ad. Ahlsell bemötte därpå de af revisorerna i deras berättelse gjorda mindre anmärkningarna och påpekade, huru de framhållit att utgiftsbudgeten för Teknisk Tidskrift öfverskridits med kr. 737,49 men icke omnämmt, att samtidigt inkomstbudgeten öfverskridits med öfver 2,000 kr. Vidare beträffande revisorernas förslag att för framtiden ett billigare inbindningssätt komme till användning för föreningens böcker, påpekades, dels huru Föreningens bibliotek alltmera anlitas, hvadan det vore nödvändigt att förse samtliga böcker med starka och solida band, dels äfven att det för utseendets skull i biblioteket vore önskvärdt att böckerna finge ett någorlunda likformigt inbindningssätt. Vidare framhölls, huru Teknologföreningen allt mer och mer utvecklades och dess verksamhet antoge en allt större omfattning, hvadan det ej vore tänkbart, att dess utgifter skulle kunna komma att minskas. Den enda utvägen vore därför att söka samtidigt öka Föreningens inkomster.

På därom af mötets ordförande gjord framställan beviljades styrelsen full och tacksam decharge för 1894 års förvaltning af föreningens angelägenheter.

Därpå följde utdelningen af Polhemsmedaljerna, som verkställdes af greve Cronstedt, hvilken i ett inledande anförande yttrade följande:

»Svenska Teknologföreningens styrelse har under detta år haft tillfredsställelsen att med Polhemsmedaljen i guld belöna två ännu täfningsskrifter:

den ena, författad af ingenjör Ernst Danielson med titel »Grafisk teori för beräkning af induktiva slerfasmotorer»; och den andra af ingenjör J. Gust. Richert »Om kloakledningars dimensioner och lutningsförhållanden».

Uti Ingenjör Danielsons afhandling behandlar han på ett mycket förtjänstfullt, om allvarliga studier jämte omfattande praktiska undersökningar vittnande sätt, ett för elektroteknici synnerligen viktigt ämne, hvilket äfven är af stor betydelse för vårt land, där kraftöfverföring medels elektricitet, redan egande en icke obetydlig användning, antagligen har en stor framtid för sig.

Ingenjör Richerts uppsats omfattar ett ämne af mycken praktisk betydelse. Med stor klarhet och skarpa framlägger han däri förslag att afhjälpa många af de olägenheter, som vidlåda den vid byggande af vattenafledningar hittills följda praxis. Och såväl dessa förslag som de vidlyftiga utredningar, han verkställt rörande olika sektioners ledningsförmåga, vittna om hans stora förmåga att följa ingenjörsvetenskapens utveckling på detta område.

Då ingenjör Danielson här är närvarande, anhåller jag att å Teknologföreningens vägnar få framföra till honom Föreningens tacksamhet, för det han på ett så hedrande sätt bidragit att göra föreningens verksamhet gagnande; och i det jag härmed har äran öfverlämna Polhemsmedaljen till ingenjör Danielson, ber jag honom äfven emottaga allas vår lyckönskan till denna utmärkelse.

Den ingenjör Gustaf Richert tilldelade medaljen anhåller jag att, då han blifvit förhindrad att här tillstädesvara få

öfverlämna till hans fader, öfverste Richert, för att honom tillställas, därvid öfverste Richert benäget torde för ingenjör Gustaf Richert uttrycka allas vår lyckönskan till, att han förvärfvat sig detta hederspris.

Jag är fullt förvissad om, att de sålunda gifna exemplen skola leda till efterföljd, så att allt flere och flere förtjänstfulla afhandlingar måtte blifva insända till Föreningen, som bör utgöra det bildnings-centrum, där alla ingenjörsvetenskapens och industriens viktigaste rön och erfarenheter böra samlas, och på så sätt bidraga till att föröka och stärka det anseende och det inflytande, som Teknologföreningen redan lyckats förvärfva sig och med rätta åtnjuter.»

Mötet afslutades med ett af fotografier och kartor belyst föredrag af arkitekten Martin Borgstedt öfver ämnet: »Kalifornien och dess utveckling sedan guldgräfvartiden».

Tal. redogjorde för de händelser, som varit närmast förknippade med den första guldupptäckten, äfvensom landets utveckling sedan denna tid och framhöll de följder, som upptäckandet af guldet medförde icke endast för Kalifornien och Amerika utan äfven för hela den civiliserade världen, samt påpekade, huru landet, som vid denna tid, 1848, var nästan ett »terra incognita», nu utvecklats sig till ett af världens civiliserade länder med 1½ mill. invånare och uppnått en hög industriel och kommersiel ståndpunkt.

Metall-utställningen.

Å Industripalatsets läktare öppnade Svenska Slöjdföreningen den 16 sistl. mars till firande af sin femtioåriga tillvaro en utställning, som är värd allt erkännande. Slöjdföreningen har, som känt är, gjort mycket för att befrämja den svenska arbets- och yrkesskickligheten såväl som smaken och konstförfarenheten på handverkets och slöjdens alla områden. Föreningen har publicerat och afgiftsfritt utdelat mönster, exponerat verktyg och maskiner, hållit föredrag och utgifvit skrifter. Det måste naturligtvis ligga föreningen varmt om hjärtat att följa resultaten af sådana oförtrutna ansträngningar, och af denna orsak anordnades den utställning, som nu pågår, och som är den första af de periodiskt återkommande specialutställningar, föreningen är betänkt på att åvägbringa, för att framstegen inom hvarje yrke må kunna lättare öfver-skådas.

Utställningen af metallarbeten erbjuder äfven i så mätto en hög grad af intresse, att i densamma äfven storindustrien kunnat deltaga, i den mån storindustrien frambringar alster, »som genom arbete, ornering eller lämplig konstruktion» kunna anses falla inom samma områden som den mindre industriens eller slöjdens, för hvars främjande slöjdföreningen eljest egentligen arbetar. Härigenom har man naturligen fått en vida fylligare bild af den verksamhet inom vårt land, som afser att förse oss med ändamålsenligt och smakfullt bohag: verktyg, husgeråd, konstslöjdalster och prydnadsföremål.

Hvad utställningen omfattar, framgår bäst af dess indelning i följande trenne grupper:

Grupp A. Arbeten i ädel metall, såsom föremål hörande till servisen, pokaler, prydnadsföremål och smycken. Under denna grupp utställas äfven föremål af nysilfver och nickel.

Grupp B. Arbeten i koppar, brons, messing, tenn, aluminium etc., såsom belysningsföremål, beslag, kannor, prydnader m. m.

Grupp C. Arbeten i järn och stål, konstsmiden, prydnadsföremål, stålåtensningar, finare gjutgods m. m.

Det är sålunda en totalbild af den svenska metallslöjdens nuvarande ställning, de vägar, den går, de mål, den söker vinna, de medel, den använder och de krafter, den föfogar öfver, man får på utställningen i Industripalatset. Och det må gärna sägas, att utställningen i mångt och mycket öfverträffar förväntningarna.

De utställda föremålen vittna med få undantag om ganska långt drifven arbetsskicklighet. Deras mängd anger lika tydligt ett varmt och vaket intresse för saken. Att här gifva en skildring, om än så flyktig, af allt beaktansvärdt på den i sin helhet så mångsidiga utställningen, kan icke vara tal om. Att bedöma de utställda föremålen har varit juryns sak, och dess dom är redan känd. Det återstår således endast att söka gifva en karaktäristik af det intryck, utställningen gör, och därmed af några framträdande drag i den nu varande svenska slöjden och konstslöjden på metallernas område.

Den ojämförligt rikast företrädde gruppen är gruppen B. Utställningen formligen glimmar af rika messings-, brons- och aluminiumföremål. Därnäst kommer C och i sista rummet A.

De rena slöjdalstren, den mindre industriens verktyg och nödvändighetsartiklar förete icke mycket af i ögonen fallande egenskaper, om man undantager Stridsberg & Björcks ypperliga verktyg, Tidaholms präktiga kärffjedrar, Thulins proberur och Haldas fickur. Glädjande är äfven att finna, att konstslöjden, framställandet af husgeråd med smakfulla, konstnärligt förädlade former, gjort ett stort steg framåt på en bana, som den synes vilja och kunna fortsätta mot en friare och konstfärdigare produktion.

Öfverhuvud gäller det om denna utställnings konstslöjdalster, att de visa en stigande uppfattning af värdet i en konstnärlig, ändamålsenlig och smakfull form. Så får man väl tyda det allmänna upptagandet af forna tiders ädlaste och konstfärdigaste former så inom guldsmedskonsten som inom möbelbeslagens, kyrkkronornas, lampetternas och konstsmidernas områden. Guldsmedsfirmen C. G. Hallberg visar en i förgylt, drifvet silfver mästertligt utförd kopia af Sofia Magdalenas toaletservis. Gusums och Skultuna bruk samt Marcus Ax, gelbgjutare i Gefle, utställa kyrkkronor efter goda äldre modeller. Frans Sjöström från Malmö har en hel samling lampetter, drifna i messing och koppar efter gamla svenska typer från 1500- och 1600-talet. Men vår metallslöjd har icke stannat blott på härmningens ståndpunkt. De gamla goda stilmotiven hafva väckt sinnet för formens skönhet, och frukterna därpå se vi redan på denna utställning. C. F. Carlman exponerar bland flere utmärkte af honom själf utförda arbeten en bål med bricka och slef i fritt behandlad grekisk stil, ritade af arkitekten Oskar Lindberg och artisten C. Ahltin, drifna och ciselerade af herr F. Malmberg. C. G. Hallberg har i sin utställning en samling fint arbetade communionkär i götisk stil, utförda af förgylt silfver efter ritning af arkitekten F. Zettervall. C. P. Hedin i Jönköping visar en icke oäfven samling kaffe- och gräddkannor, ritade och arbetade af N. Ohlsson och Ivar Schelé. C. C. Sporrang utställer ett par porfyrvaser med utmärkt väl ciselerade, brännförgyllda bronsbeslag, ritade af rektor V. Adler, dessutom ett par vackra armstakar och en del goda smärre metallarbeten. Gusums och Skultuna bruk hafva ståtliga samlingar af vackra lampor, ljusstakar, lampetter efter nya, goda modeller, gjutna

i brons, rödmetsall, messing, pinsback o. s. v. Det senare bruket utmärker sig med utmärkt vackra lampor på hög fot och med en ståtlig järnsång efter ritningar af Hjalmar Norrström. P. A. Carlstein i Nyköping utställer en synnerligt vacker kyrkkrona, komponerad af arkitekten Agi Lindegren, samt åtskilliga vaser och prydnadsföremål ritade och med vanlig finess arbetade af honom själf. Forsberg smider efter egen ritning vackra och ändamålsenliga husgeråd, Johannes Pettersson arbetar ståtliga järngrindar efter ritning af arkitekten G. Wickman, och gamle H. Hagermann ritlar och smider själf sin götiska lamparm och sina katener. Så komma vi till de båda på en gång äldsta och yngsta konstslöjderna: Fr. A. Santesson komponerar och utför förträffliga, smakfulla och gedigna tennarbeten, efter gamla mönster visserligen, men som bearbetats och tillämpats på ett ofta originelt och formfulländadt sätt, en gammal god svensk konstslöjd, som under skickliga händer nu blomstrar upp i ny lifslust. En annan gammal god, svensk konstslöjd, som åter fått burskap och rykte i sin energiske och konstförarne vårdares, Otto Meyers hand, är äfven bronsgjutningen. Otto Meyer exponerar icke allenast utmärkte prof på gjutning, större delen af hans utställning är af bästa och originelaste halt äfven ur konstnärlig synpunkt. Den lilla kronan och kandelabrarna i brännförgylt brons, modellerade af H. Holm, höra liksom Carl Anderssons »pojkar» och Norrströms »skördekvinna» till det bästa, utställningen har att uppvisa.

Än mera må hvarje vän af en sund och riktig konstslöjd gläda sig åt de arbeten, som stå på en ännu friare och löftesrikare grund, de arbeten i hvilka våra konstnärer uppträda både som kompositörer och slöjddikare. Ty skall det blifva något af konstslöjd, skall den åter intaga sin forna plats i vår kultur, skall den motsvara de anspråk, människor med smak och fantasi ställa på densamma, då äro vi icke betjenta med det tyska dussinkram, några icke betydande firmor exponerat, då är det ej heller nog att söka upp gamla goda modeller och återgifva dem på ett ofta förvärdt sätt, då tillfredsställas vi ej af att pryda våra hem med afgjutningar i järn af äldre konstnärers drifna och ciselerade arbeten, hvilka i gjutningen och än mera i förnicklingen förlorat märkena af det kärleksfulla och fint beräknade arbete, som nedlagts på det ursprungliga materialets liffulla behandling, då vilja vi hafva hvarje sak i en form, som svarar mot dess material, dess ändamål och mot en förfinad och ädel smak, då måste konsthandverkaren blifva konstnär och konstnären konsthandverkare. Därför är oss det dyrbarast, som sprungit ur en sådan drift att föra skönheten in äfven i det hvardagliga lifvet, därför stanna vi helst vid Norrströms, Christian Eriksons och Theodor Lundbergs utställningar, om än den sistnämndes är blott ett löfte om fortsatt arbete, men ett löfte värdt att taga fasta på. Priset har Norrström tagit på grund af såväl sina egna utmärkte arbeten inom etsningens, prydnadsföremålens och stattyetternas områden som på grund af sin mångsidiga och lyckliga inverkan på de öfriga områden, utställningen omfattar. Den plats Christian Erikson intager är mera isolerad, icke så mycket på grund af arten af hans arbeten som fastmera i anledning af det originella i hans uppfattning. Han är kanske ändå mer än Norrström idealet för en konsthandverkare; kvick, spirituel, herre öfver materialet, herre öfver formen, gifver han i arbetet en frisk och lekande lefnadslust, som ibland kanske icke når höjdpunkten af adel i form och tanke, men som mer än något annat på denna utställning är